

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Stice Tudor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 15 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Stice Tudor Grigore, născut la 18.10.1983, originar și domiciliat în s. Horodca, r-nul Ialoveni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.09.2015 – 15.02.2016;

Instanța de apel: 18.03.2016 – 06.04.2016;

Instanța de recurs: 05.07.2016 – 21.09.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 15 februarie 2016, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Stice Tudor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 3 luni închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat pedeapsa neexecutată stabilită lui Stice Tudor prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09.04.2015, prin care în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, Stice Tudor a fost condamnat la trei ani închisoare, cu

suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de doi ani și i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 3 (trei) ani 3 (luni) închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către Stice Tudor urmînd a fi calculat din 15.02.2016, cu includerea în acest termen a perioadei reținerii și aflării sub arest începînd cu 27.12.2015, ora 18.30 pînă la 15.02.2016.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a stabilit, că Stice Tudor, la data de 15.08.2015, aproximativ la orele 15:40, avînd scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, fără a deține permis de conducere cu categoria respectivă, conducînd motocicleta de model „Ural”, fără numere de înmatriculare, deplasîndu-se pe una din străzile situate la marginea s. Ulmu, r-nul Ialoveni, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, a încălcat cerințele prevederilor art. 10 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție este obligată să înmîneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, cerințele prevederilor art. 11 lit. j) Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit cărora conducătorul de vehicul în timpul deplasării este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare și cerințele prevederilor art. 14 lit. a) Regulamentul Circulației Rutiere care stipulează că, conducătorului de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere și art. 45 alin. (1), lit. a), b) și alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că, șoferul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, condiții care au fost ignorate de conducătorul vehiculului și ca rezultat, a tamponat automobilul de model „Lada Calina

11184”, cu numărul de înmatriculare EBP 094, parcat regulamentar pe marginea drumului, în fața unui magazin alimentar, care aparține cet. Capațina Ivan deteriorându-l.

Ulterior, Stice Tudor, fiind îndreptat și condus la Spitalul raional Ialoveni pentru examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și recoltarea probelor biologice, în cadrul examenului medical efectuat de medicul narcolog, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat la Stice Tudor era de 0,76 mg/l, iar în urma colectării probelor de sânge la acesta s-a depistat 2,17 g/l, care potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal se consideră stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Postica Serghei în numele inculpatului Stice Tudor solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Stice Tudor să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă; în baza art. 85 Cod penal, prin cumul total să se adauge la pedeapsa aplicată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Ialoveni din 09.04.2015 fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare de 3 (trei) ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani și cu amendă; conform art. 87 Cod penal, pedepsele aplicate să fie executate de sine-stătător.

În motivarea apelului avocatul a invocat următoarele argumente:

- la aplicarea pedepsei, instanța de fond nu a acordat deplină atenție prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal cu referire la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu în deplină măsură a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui Stice Tudor, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, aplicându-i-se o pedeapsă prea aspră;

- a indicat, că Stice Tudor se căiește sincer de cele comise și reieșind din condițiile de viață ale acestuia, faptul că are la întreținere doi copii minori, soția nu lucrează, iar el este unicul întreținător, că a comis o infracțiune ușoară, precum și vârsta tânără a inculpatului consideră, că nu este rațional ca Stice Tudor să execute pedeapsa de închisoare stabilită, fiind posibilă aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, or, impedimente legale în acest sens nu sunt, mai mult ca atât nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante;

-instanța de fond nu a făcut deosebire dintre două obligații, și anume obligația de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent și obligarea de a nu părăsi țara. Ca urmare, pe lângă faptul, că

aceste obligații sunt diferite, obligația de a nu părăsi țara nu este prevăzută în sentința din 09.04.2015, ca urmare, Stice Tudor avea dreptul să plece peste hotarele țării, iar domiciliul său, Stice Tudor nu și l-a schimbat;

- la ședința de judecată, inculpatul Stice Tudor nu s-a prezentat din motiv, că nu a luat cunoștință cu citația, acesta aflându-se peste hotarele țării. Mai mult ca atât, inculpatul Stice Tudor nu a plecat peste hotarele țării pentru a se eschiva de la prezenta cauză, el a plecat din motiv că are doi copii minori la întreținere și cu scopul de a face bani ca să-i poată întreține.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Postica Serghei în numele inculpatului Stice Tudor, menținând hotărîrea atacată fără modificări. Termenul de executare a pedepsei fiind calculat din data pronunțării deciziei, cu includerea în termenul pedepsei a duratei arestului preventiv din 27.12.2015 orele 18:30 - pînă la 06.04.2016.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a statuat, că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Stice Tudor a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală menționînd, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe (f.d. 101).

Astfel, inculpatul Stice Tudor Grigore în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral și a declarat în acest sens, că la data de 15.08.2015 s-a dus în satul Ulmu, r-nul Ialoveni, să caute un prieten ca să-l prindă de cumătru. S-au întîlnit și au servit bere, el era cu motocicleta, cînd s-a pornit acasă a comis un accident. Stăpînul autovehiculului nu a dorit să se înțeleagă cu el și a chemat poliția, au venit inspectorii de poliție și fiind bănuțit că se afla în stare de ebrietate a fost îndreptat în IMSP Ialoveni în scopul constatării faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate. A menționat faptul că, nu deține permis de conducere și nici nu a avut niciodată. Se căiește sincer de cele întîmplate, a solicitat să fie pedepsit cît mai blînd (f. d. 113).

Instanța de apel a reținut, că în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul Stice Tudor Grigore a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond. A solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde.

Instanța de apel a constatat, că prima instanță, a cercetat probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în

ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Stice Tudor Grigore încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat fără a deține permis de conducere*.

Instanța de apel a statuat, că sentința a fost contestată de avocatul inculpatului în ceea ce privește pedeapsa penală aplicată inculpatului.

Verificînd legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Stice Tudor Grigore instanța de apel a constatat, că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a reținut că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa penală este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de apel a constatat, că acțiunile inculpatului Stice Tudor Grigore au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune ușoară.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut, că prin caracteristica eliberată de Primăria s. Horodca se atestă, că inculpatul Stice Tudor Grigore la locul de trai se caracterizează pozitiv (f. d. 21).

Din cazierul contravențional eliberat pe numele inculpatului Stice Tudor se atestă, că în perioada 01.01.2014-24.08.2015 acesta a fost tras la răspundere contravențională (f. d. 22).

Din revendicarea eliberată pe numele lui Stice Tudor se atestă, că ultimul anterior a fost tras la răspundere penală (f. d. 25).

Prin sentința Judecătorei Iaoveni din 09.04.2015, procesul penal în privința inculpatului Stice Tudor Grigore în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală. Inculpatul Stice Tudor a fost recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Stice Tudor a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani. În baza art. 90 alin. (6) Cod penal, inculpatul Stice Tudor este obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent (f. d. 70-71).

Instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei penale în apel a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală și potrivit pct. 8) al acestui articol, inculpatul, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să fie înfăptuită pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, instanța de apel a statuat, că inculpatul Stice Tudor Grigore a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, căindu-se sincer de cele comise.

Totodată, conform art. 90 alin. (10), (11) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal, dacă, după caz, nu sînt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol. În cazul în care cel condamnat cu

suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat, că inculpatul Stice Tudor, prin sentința Judecătorei Ialoveni din 09.04.2015 a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare, iar cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal executarea pedepsei stabilite lui Stice Tudor a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, respectiv, instanța de apel a statuat, că inculpatul Stice Tudor în termenul de probă indicat a încălcat obligația stabilită prin sentința Judecătorei Ialoveni din 09.04.2015 de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent, fiind anunțat în căutare și aplicându-i-se arestul preventiv ca măsură de constrângere, în legătură cu părăsirea teritoriului țării.

În acest context, instanța de apel a respins argumentele avocatului Postica Serghei referitor la faptul, că inculpatul Stice Tudor nu a încălcat obligația de a nu-și schimba domiciliul prin faptul, că a plecat peste hotarele țării, deoarece dînsul nu avea impusă obligația de a nu părăsi țara, or, inculpatul este obligat să se prezinte la citarea instanței de judecată, potrivit art. 66 alin. (5), pct. 1) Cod procedură penală.

Referitor la argumentul avocatului Postica Serghei, că inculpatul Stice Tudor nu s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată, deoarece nu a luat cunoștință cu citația, fiind plecat peste hotarele țării, instanța de apel nu a reținut-o ca fiind pertinentă, dat fiind faptul, că inculpatul cunoștea despre faptul, că în privința acestuia este pornită cauza penală și avea obligația de a se prezenta la citarea instanței de judecată, respectiv, motivul, că acesta a fost plecat peste hotarele țării și nu cunoștea despre citarea în ședința de judecată nu poate fi imputată instanței de judecată, care a întreprins toate măsurile legale pentru a asigura prezența inculpatului în cadrul ședinței de judecată.

Cu referire la argumentele avocatului Postica Serghei cu privire la aplicarea unei pedepse mai blînde inculpatului Stice Tudor și, anume, că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere doi copii minori, soția nu lucrează, el fiind unicul întreținător al familiei, instanța de apel a

considerat, că aceste circumstanțe nu sunt suficiente pentru aplicarea unei pedepse mai blânde în coraport cu personalitatea inculpatului Stice Tudor, care anterior a fost judecat, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 90 Cod penal, astfel, fiindu-i acordată posibilitatea de a adopta un comportament corect și acceptabil într-o societate democratică, de a se corecta fără a-și ispăși pedeapsa penală, a continuat o activitate infracțională, pentru care a fost găsit vinovat și pentru care urmează să execute pedeapsa penală în limitele prevăzute de norma penală.

În acest context, instanța de apel a constatat, că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Stice Tudor instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată (art. 264¹ alin. (4) Cod penal), așa cum au fost reduse prin aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, cu aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal.

Astfel, reieșind din faptul, că inculpatul Stice Tudor a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în termen de probă, instanța de apel a constatat, că instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, care este echitabilă și de natură să satisfacă exigențele individualizării pedepsei penale, aplicată în corespundere cu personalitatea inculpatului, care anterior a fost tras atît la răspundere penală cît și la răspundere contravențională.

Instanța de apel a statuat, că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, deoarece s-a constatat, că inculpatul Stice Tudor, în decursul termenului de probă stabilit prin sentința Judecătorei Ialoveni din 09.04.2015, a încălcat obligațiile impuse și s-a eschivat de a se prezenta în cadrul instanței de judecată, fiind dispusă anunțarea în căutare a acestuia și a fost aplicat arestul preventiv ca măsură de constrîngere.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că prima instanță a soluționat chestiunile privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal și material. Pedeapsa penală aplicată inculpatului Stice Tudor a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în limitele prevăzute de lege, luîndu-se în considerare

gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, avocatul Gorencu Cornelia declară recurs ordinar în numele inculpatului Stice Tudor, solicitând casarea deciziei instanței de apel și sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Stice Tudor să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă; în baza art. 85 Cod penal, iar prin cumulul total a se adăuga la pedeapsa aplicată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09.04.2015 sub formă de închisoare de 3 (trei) ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani și cu amendă, iar conform prevederilor art. 87 Cod penal să fie dispusă executarea de sine stătătoare a pedepselor aplicate.

În motivarea recursului avocatul indică următoarele argumente:

- consideră sentința Judecătoriei Ialoveni din 15.02.2016 și decizia Curții de Apel Chișinău din 06.04.2016 neîntemeiate și pasibile casării în partea stabilirii pedepsei, invocând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; probele administrate pe dosar nu au fost verificate de către instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța de fond și instanța de apel nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența condamnării inculpatului la pedeapsa cu închisoare. Instanța de apel, a apreciat din nou circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei stabilite de instanța de fond, fără a stabili altele noi, nu a ținut pe deplin cont de regulile de individualizare a pedepsei și nu s-a expus argumentat asupra circumstanțelor cauzei, inclusiv nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel;

- consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență prevederilor prevăzute de art. art. 61, 75, 90 din Cod penal. Pedeapsa stabilită de instanțele de judecată nu este una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante existente pe cauza penală nominalizată, în privința acestuia fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 pct. 11) Cod penal;

- instanțele de judecată inferioare neargumentat au respins aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal în privința inculpatului motivând prin faptul, că acesta fiind obligat prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09.04.2015 de a nu-și schimba domiciliul a plecat peste hotarele țării. Consideră că nu s-a făcut deosebire a două obligații și anume: obligația de a nu-și schimba domiciliu fără consimțământul organului competent și obligarea de a nu părăsi țara. Ca urmare, pe lângă faptul că aceste obligații sunt diferite, obligația de a nu părăsi țara nu este prevăzută în sentința Judecătoriei Ialoveni din 09.04.2015, ca urmare inculpatul avea tot dreptul să plece peste hotarele țării, iar domiciliul nu și l-a schimbat;

- invocă că citarea persoanei se consideră atunci, când persoana i-a cunoștință cu citația, totodată inculpatul nu s-a prezentat deoarece nu a luat cunoștință cu citația, aflându-se peste hotarele țării, iar plecarea acestuia peste hotare nu i-a fost interzisă. Menționează, că inculpatul nu a plecat peste hotare pentru a se eschiva de la prezenta cauză, el a plecat din motiv că are doi copii minori la întreținere și cu scopul de a face bani pentru a-i întreține;

- consideră că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență faptului, că inculpatul: a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii incriminate; a depus cerere, cauza fiind examinată în procedura simplificată în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală; a colaborat cu organul de urmărire penală, se căiește sincer de cele comise, ceea ce încă o dată denotă faptul, că inculpatul a conștientizat pericolul social al faptelor comise, precum și urmările acestor fapte, a comis o infracțiune ușoară (art. 16 Cod penal); careva consecințe grave în legătură cu incidentul în cauză n-au survenit; are la întreținere doi copii minori, soția nu lucrează, fiind unicul întreținător al familiei, are domiciliul permanent în r-nul Ialoveni, s. Horodca;

- conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanțele de judecată nu au respectat toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate, fapt ce constituie temei de casare a hotărârilor judecătorești.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece decizia instanței de apel este legală și întemeiată, iar careva erori la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de judecată nu a admis.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

După cum rezultă din recurs, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, însă critică hotărîrea contestată în partea aplicării pedepsei, nefiind de acord cu neaplicarea de către instanțele de judecată a prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal constată că recurentul invocă ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume a indicat că: *"hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale"*.

Analizînd decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului ce invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat reieșind din următoarele:

Astfel, cu referire la temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede expres că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Afirmațiile recurentului că *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,* sunt declarative motiv din care nu pot fi reținute.

Or, analizînd decizia contestată cu recurs ordinar, Colegiul penal constată, că instanța de apel s-a expus detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, întemeindu-și soluția, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În afară de aceasta, în recursul declarat recurentul a invocat ca temei și faptul că *“probele administrate pe dosar nu au fost verificate de către instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală”.*

Instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărîrilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale.

Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală,

iar reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, care verifică numai chestiunile de drept.

Cu referire la critica recurentului împotriva deciziei instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. 1) pct. 10) Cod de procedură penală, considerînd că: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul penal constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, conform prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Colegiul penal menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Acțiunile inculpatului Stice Tudor Grigore au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune ușoară.

Astfel, analizînd argumentele invocate de avocat cu privire la individualizarea greșită a pedepsei stabilite inculpatului Stice Tudor, Colegiul penal reține, că instanța de apel în acest sens a dat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75-78 și 85 Cod penal, corect concluzionînd asupra

necesității stabilirii inculpatului a pedepsei în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 3 luni închisoare, adăugându-i-se prin cumul de sentințe la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09.04.2015, prin care în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, Stice Tudor a fost condamnat la trei ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de doi ani, numindu-i definitiv o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal consideră că la stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, inclusiv: caracteristica eliberată de Primăria s. Horodca ce atestă că inculpatul Stice Tudor Grigore la locul de trai se caracterizează pozitiv; că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, căindu-se sincer de cele comise, iar ca circumstanță agravantă: că din cazierul contravențional eliberat pe numele inculpatului Stice Tudor se atestă, că în perioada 01.01.2014-24.08.2015 acesta a fost tras la răspundere contravențională (f. d. 22); din revendicarea eliberată pe numele lui Stice Tudor se atestă, că ultimul anterior a fost tras la răspundere penală (f. d. 25); că inculpatul Stice Tudor, prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09.04.2015 a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare, iar cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani; că, Stice Tudor, în termen de probă, a încălcat obligația stabilită prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09.04.2015 de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent, fiind anunțat în căutare și aplicându-i-se arestul preventiv ca măsură de constrângere, în legătură cu părăsirea teritoriului țării; că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal în termen de probă.

Astfel, dat fiind faptul, că pedeapsa aplicată anterior nu și-a atins scopul prevăzut de lege și nu a fost în măsură să contribuie la corijarea condamnatului, să prevină săvârșirea de noi infracțiuni din partea inculpatului și avînd în vedere, că la materialele cauzei nu există probe care ar atesta faptul, că o pedeapsă non privativă de libertate ar duce la corectarea acestuia, Colegiul penal consideră că instanța de apel just a conchis de a menține sentința primei instanțe, prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare.

La fel, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului că *“pedeapsa stabilită de instanțele de judecată nu este una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante existente pe cauza penală nominalizată, în privința acestuia fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal”*.

În acest sens, Colegiul penal reține, că instanța de apel just a conchis că, în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, deoarece s-a constatat, că inculpatul Stice Tudor, în decursul termenului de probă, stabilit prin sentința Judecătorei Ialoveni din 09.04.2015 a încălcat obligațiile impuse și s-a eschivat de a se prezenta în cadrul instanței de judecată, fiind dispusă anunțarea în căutare a acestuia și a fost aplicat arestul preventiv ca măsură de constrângere.

Prin urmare, Colegiul penal consideră, că instanța de apel în mod argumentat a conchis, că chestiunile privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului au fost soluționate de către prima instanță în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal și material. Pedepsa penală stabilită inculpatului Stice Tudor a fost motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, luându-se în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

Astfel, instanța de recurs atestă, că la stabilirea pedepsei inculpatului Stice Tudor pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată corect, iar concluziile instanței de apel în acest sens corespund exigențelor legale și circumstanțelor cauzei, iar argumentele recursului sunt neîntemeiate.

De asemenea Colegiul penal consideră neîntemeiate și argumentele recursului prin care se invocă posibilitatea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece instanța de apel corect a statuat că în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru aplicarea normelor legale menționate.

În acest sens instanța de recurs atestă, că în speță de către instanțele de judecată, n-au fost reținute careva circumstanțe, care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului Stice Tudor a prevederilor art. 90 Cod penal, prin urmare, constată că argumentul în cauză nu constituie temei de casare a hotărârii atacate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal conchide, că temeiurile invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului **Stice Tudor**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui **Stice Tudor Grigore**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 octombrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir